

Zalaegerszegi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
3.Pf.20.079/2022/6. szám

A Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda (1154 Budapest, Őrjáró tér 5., ügyintéző: dr. Ölveczky István ügyvéd) által képviselt **F.I. I. r., F.K. II. r., F.I-né III. r. felpereseknek** a dr. Buzás Tamás (1088 Budapest, Rákóczi út 1-3.) jogtanácsos által képviselt **Sberbank Magyarország Zrt. „v.a.”** (1088 Budapest, Rákóczi u. 1-3.) alperes ellen **szerződés érvénytelenségének megállapítása** iránt indított perében a Nagykanizsai Járásbíróság 4.P.20.700/2020/17. számú rész-közbenső ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt bejelentett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

R É S Z - K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T:

A másodfokú bíróság az elsőfokú rész-közbenső ítéletet nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

A rész-közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú ítélet

- [1] Az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletével az elsődleges kereseti kérelmet elutasította. Megállapította, hogy a felek között 2004. augusztus 17. napján 3454/2004. számon megkötött kölcsönszerződés, valamint a zálogszerződés érvénytelen.
- [2] Az ítéletben megállapított tényállás szerint a felek között 2004. augusztus 17-én 3453/2004. számon kölcsönszerződés jött létre. A felek a szerződésben rögzítették, hogy az alperes az I. r. felperesnek mint adósnak 73.100 CHF összegű, CHF devizanemben nyilvántartott kölcsönt nyújt, mely kölcsönt az I. r. felperes CHF devizanemben köteles visszafizetni. A II. és III. r. felperesek a szerződésben mint adóstársak, egyetemleges adósként vettek részt. A szerződés szerint az alperes a 73.100 CHF kölcsönösszegből legfeljebb 11.000.000 Ft-nak megfelelő CHF kölcsönt folyósít, amely a konverzió indításának napján az alperes által jegyzett devizavételi árfolyamon kerül meghatározásra. A kölcsön felhasználásának célja a sormási ingatlan-nyilvántartásban x. hrsz.-on, természetben x. szám alatti ingatlanon lakóház építése volt. A szerződés tartalmazta, hogy a kölcsön nyilvántartása devizában történik, az I. r. felperes mint adós köteles az árfolyamváltozásból eredő esetleges veszteségek viselésére.

A szerződés tartalma szerint a kölcsöntartozás fennállásának időtartamára az adós kamatot köteles fizetni, a kölcsön kamatlába a mindenkor érvényes referencia kamatláb + évi 5,2% kamatfelár, a referencia kamatláb mértéke havonta változó, az első folyósítás napját, illetve a kamatperiódus végét megelőző második banki munkanapon jegyzett, a Reuters LIBOR oldalán megjelenő egyhavi bankközi irányadó kamatláb (LIBOR), a banki szünnapokon az előző bank munkanapra érvényes kamatláb. Az adós továbbá egyszeri kezelési díjat is köteles fizetni, melynek összege 90.000 Ft.

A kölcsön futamidejét a felek a szerződésben 240 hónapban határozták meg, azzal, hogy annak lejáratát 2024. augusztus 15. napja.

A szerződés rögzítette, hogy az adósok az árfolyamból eredő kockázati tényezőkről a szerződés aláírásával tudomást vettek, az adósok a tőke- és kamattörlesztést a kölcsön devizanemében, a deviza bankszámlára kötelesek teljesíteni.

A késedelmi kamat mértékét a szerződés évi 6%-ban állapította meg.

A kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg a felek zálogszerződést is kötöttek a kölcsönszerződés biztosítékeként a Sormás belterület 152/9. hrsz.-ú ingatlanra, amely I. r. és II. r. felperes 1/2-1/2 arányú tulajdonában állt.

Az I. r. felperes mint adós és zálogkötelezett, a II. r. felperes mint adóstárs és zálogkötelezett, valamint a III. r. felperes mint adóstárs dr. Tóthné dr. Kovács Márta nagykanizsai közjegyző előtt 765/2004. ügyszámú közjegyzői okiratba foglaltan 2004. augusztus 17. napján tartozáselismerő nyilatkozatot tett.

A közjegyzői okirat 8. pontja szerint az 1. pontban nem szabályozott kérdésekben a bank mindenkor általános szerződési feltételeiben és kockázatvállalási üzletszabályzatában foglaltak az irányadók, az adósok kijelentették, hogy a bank általános szerződési feltételeit és kockázatvállalási üzletszabályzatát megismerték és az abban foglaltakat magukra nézve kötelezőnek ismerték el.

A kockázatvállalási üzletszabályzat 4.3. pontjában devizakölcsön esetén címszó alatt rögzítésre került, miszerint az ügyfél tudomásul veszi, hogy a kölcsön teljes összegének visszafizetéséig köteles viselni mindazon árfolyamvesztéseket, amelyek a forint, illetve az adott deviza leértékeléséből vagy árfolyamváltozásából adódnak.

Dr. Gosztonyi Júlia közjegyző 11060/Ü/1419/2017/2. számon közjegyző okiratot állított ki a hitel felmondásáról az I–III. r. rendű felperesekkel szemben.

Dr. Tóthné dr. Kovács Márta nagykanizsai közjegyző 24015/Ü/716/2019/3. számon 2019. szeptember 23-án végrehajtási záradékkal látta el dr. Tóthné dr. Kovács Márta közjegyző 765/2004. ügyiratszámú közjegyzői okiratát F.I. adós és kötelezettel (I. r. felperes) szemben, 24015/Ü/717/2019/3. számon 2019. szeptember 23-án végrehajtási záradékkal látta el dr. Tóthné dr. Kovács Márta közjegyző 765/2004. ügyiratszámú közjegyzői okiratát a II. r. felperessel szemben., 24015/Ü/718/2019/3. számon 2019. szeptember 23-án végrehajtási záradékkal látta el dr. Tóthné dr. Kovács Márta közjegyző 765/2004. ügyiratszámú közjegyzői okiratát a III. r. felperessel szemben.

A Nagykanizsai Járásbíróság 2021. február 18-án jogerőre emelkedett 9.P.20.700/2020/4. számú végzésével elrendelte a felperesekkel mint adósokkal szemben dr. Vizler Endre önálló bírósági végrehajtó előtt 036.V.0718/2019., 036.V.0719/2019. és 036.V.0720/2019. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárások felfüggesztését a jelen per jogerős befejezéséig.

- [3] Az elsőfokú bíróság a felperesek elsődleges keresetét – amely annak megállapítására irányult, hogy a kölcsönszerződés a szerződéskötés időpontjára visszamenőleges hatállyal megszűnt és jogalap nélküli gazdagodás címén kérték kötelezni az alperest 2,5 millió forint megfizetésére a felperesek mint egyetemleges jogosultak javára, valamint ezzel összefüggésben a zálogszerződés megszűnésének megállapítását is kérték – az elsőfokú bíróság azzal az indokolással utasította el, hogy az elállás joga a felpereseket a kölcsönszerződés alperes

részeről történő felmondását követően már nem illette meg, az alperes felmondása a felek szerződését egyoldalúan megszüntette, amely nyilatkozat hatályosulását követően attól a felperesek már nem állhattak el.

- [4] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a felperesek másodlagos keresetét – amely a szerződés érvénytelenségének megállapítására és 2.500.000 Ft visszafizetésére irányult – az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás elégtelen volta miatt megalapozottnak találta.

Az árfolyamkockázatról történt tájékoztatás megfelelősége szempontjából vizsgálta azt, hogy az megfelelt-e a Kúria 2/2014. PJE állásfoglalásában, valamint az EUB C-51/17. számú ítéletében megfogalmazott követelményeknek, az az átlagos fogyasztó számára világos és érthető volt-e.

Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az alperes által a kölcsönszerződés hivatkozott pontjai és a kockázatvállalási üzletszabályzat 4.3. pontjában foglaltak alapján azt állapítható meg, hogy az alperes által nyújtott tájékoztatás sem a jogszabályi rendelkezéseknek, sem az EUB által megfogalmazott, sem a magyar bírói gyakorlat alapján elvárt követelményeknek nem tett eleget, miután a kölcsönszerződés I.1. pontja csupán azt rögzíti, hogy az adós CHF devizanemben köteles visszafizetni a kölcsönt, a I.4. pontja kizárólag azt tartalmazza, hogy az adós köteles az árfolyamváltozásból eredő esetleges veszteségek viselésére, míg a IV.1. pontja kizárólag azt tartalmazza, hogy az adós az árfolyamból eredő kockázati tényezőkről a szerződés aláírásával tudomást vesz. A szerződés V.2. pontja csak azt rögzíti, hogy az adós a kölcsön devizanemében köteles teljesíteni, a kockázatvállalási üzletszabályzat 4.3. pontja pedig arra tér ki, hogy a kölcsön teljes összegének visszafizetéséig köteles viselni mindazon árfolyamveszteségeket, amelyek a forint, illetve az adott deviza leértékeléséből vagy árfolyamváltozásából fakadnak.

Ez a tájékoztatás az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem volt világos és érthető a felperesek számára.

Kifejtette, hogy a r.Hpt. nem tartalmazott olyan előírást a szerződéskötés időpontjában, amely az alperesre az árfolyamkockázat tekintetében tájékoztatási kötelezettséget rótt, ugyanakkor az alperest az r.Hpt. 203. § (1) bekezdése és az r.Ptk. 209. § (4) bekezdése alapján is terhelte a tájékoztatási kötelezettség az árfolyamkockázat mibenlétére a felperesek fizetési kötelezettségére gyakorolt hatása, valamint annak mértéke tekintetében.

- [5] Az elsőfokú bíróság utalt a BH 2020.151. számon közzétett jogesetben kifejtett követelményekre, illetve a 93/13/EGK. irányelv rendelkezéseire is.

- [6] Miután az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szerződésnek az árfolyamkockázat felperesek általi viselésére vonatkozó rendelkezése nem volt világos és érthető, az r.Ptk. 209. § (4) bekezdése és 239. §- alapján a kölcsönszerződés érvénytelen, a zálogszerződés pedig mint a hitelszerződést biztosító mellékkötelem osztja a főkötelem jogi sorsát, amelyre figyelemmel az elsőfokú bíróság ezen szerződés érvénytelenségét is megállapította.

Az elsőfokú bíróság az elsődleges keresetet részítélettel, míg a másodlagos kereset jogalapját közbenső ítélettel bírálta el, utalt arra is, hogy az alkalmazandó jogkövetkezményekre kihatással lehetnek az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő eljárások is.

A fellebbezés

- [7] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperesek keresetének elutasítását, a felperesek perköltségben való marasztalását, másodlagosan a felperesek másodlagos kereseti kérelme tekintetében a per megszüntetését kérve.

- [8] A fellebbezés indokolása szerint az elsőfokú bíróság ítéletét részben lényeges eljárási szabályt sértve hozta meg, másrészt az ítélet anyagi jogszabályt is sért.
- Az eljárási szabálysértést abban jelölte meg, hogy a DH2. törvény 37. § (1) bekezdése szerint az érvénytelenség megállapítására irányuló keresetet kizárólag a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításnak az alkalmazására kiterjedően lehet előterjeszteni, a jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összességében is megjelölt határozott kérelmet kell előterjesztenie.
- A felperesek másodlagos kereseti kérelme az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítására irányult, „elszámolásként” pedig mindösszesen a folyósított összeg és az általuk kifizetett törlesztések különbözetének a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerinti elszámolását kérték 2.500.000 Ft összegben. Az alperes álláspontja szerint a felperesek másodlagos kereseti kérelme ezért nem felel meg a DH2. törvény előírásainak, annak jogkövetkezménye helyesen a per megszüntetése lett volna, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott.
- [9] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránti fellebbezési kérelmét egyrészt arra alapította, hogy a perben érintett szerződés nem devizaalapú, hanem devizaszerződés, másrészt – amint azt az elsőfokú bíróság is megállapította – az r.Hpt. nem tette kötelezővé az alperes számára a szerződéskötés időpontjában az árfolyamkockázatról történő tájékoztatást, az együttműködési kötelezettség megsértése pedig – miként azt a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.657/2018/4. számú ítéletében megállapította – csupán szerződésszegésnek minősül, annak alapján az érvénytelenség megállapítására nincs lehetőség.
- Kifejtette, hogy ugyan a Kúria 2/2014. PJE határozatából az következik, hogy azt az r.Ptk. 2009. május 22-i módosítását megelőzően megkötött szerződésekre is alkalmazni kell, ez ugyanakkor álláspontja szerint nem jelenti azt, hogy az abban az esetben is alkalmazható, ha az említett feltételek vizsgálata a szerződéskötéskor irányadó r.Ptk. rendelkezéseibe ütközik. Az árfolyamkockázatról való tájékoztatás megfelelése az r.Ptk. 2006. március 1. napjától hatályos 209. § (1) bekezdése alapján vizsgálható álláspontja szerint, ennek alapulvételével kell megállapítani, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és tájékozott fogyasztó a szerződéskötésekor elegendő információval rendelkezett-e ahhoz, hogy fel tudja mérni döntésének gazdasági következményeit. Az r.Ptk. 2006. március 1. napja előtt hatályos 209. § (1) bekezdése megtámadási jogot biztosított a tisztességtelen szerződési feltételek tekintetében a fogyasztónak, ezért az elsőfokú ítélet a szerződéskötésekor alkalmazandó anyagi jogszabályba ütközik.

A fellebbezési ellenkérelem

- [10] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben elsődlegesen a fellebbezés elutasítását kérték, azzal, hogy mivel az a legszükségesebb alaki követelményeknek sem felel meg, az alperes nem határozta meg a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört, az alapul szolgáló indokok kifejtésével sem adta azt meg, a fellebbezés érdemi vizsgálatra sem alkalmas. Nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletet hozott, és nem jelölte meg egyértelműen, hogy a fellebbezése a rész-közbenső ítélet mely rendelkezéseit támadja.
- Érdemben az elsőfokú ítélet „hatályban fenntartását” – tartalma szerint helybenhagyását – kérték annak megalapozottsága okán.
- [11] Az elsőfokú eljárásban kifejtettekkel egyezően fenntartották azt az a jogi álláspontjukat, hogy az Európai Unió joga közvetlenül is alkalmazandó, az irányelv 6. cikkének (1) bekezdése

akként értelmezendő, hogy a tisztességtelen szerződési feltétel nem jelent kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és e tekintetben nem szükséges, hogy a fogyasztó az ilyen feltételt előzetesen eredményesen megtámadja, ebből az következik, hogy az elévülési idő miatt a fogyasztók nem akadályozhatók meg abban, hogy kérjék egy eladótól vagy szolgáltatótól az adott tisztességtelen feltétel törlését a szerződésből, kérelmezzék egy nemzeti bíróságtól egy szerződési feltétel érvénytelenségének kimondását vagy kifogással éljenek az eladók vagy szolgáltatók tisztességtelen szerződési feltételeken alapuló követeléseivel szemben. Ugyanez érvényes a nemzeti bíróságok azon jogkörére, hogy hivatalból értékeljék a szerződési feltételek tisztességtelen jellegét.

Álláspontjuk szerint ez következik a Kúria 2/2014. PJE határozatából is, amelyet a 2004. május 1. napját követően megkötött kölcsönszerződéseknél kell alkalmazni, illetve a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (1) bekezdéséből, amely szerint a törvény rendelkezéseit ugyancsak a 2004. május 1. napja és a törvény hatálybalépésének napja között kötött fogyasztói kölcsönszerződésre kell alkalmazni.

Előadták, hogy a Kúria Gfv.VI.30.117/2021/7. számú felülvizsgálati eljárásban meghozott ítéletében szintén rész-közbenső ítéletben állapította meg az alperes által készített kockázatfeltáró nyilatkozat alapján, hogy a szerződés tisztességtelen, utalt továbbá a Kúria Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozata 31. pontjában foglaltakra, amely szerint egyéb kúriai ítéletet nem lehet hivatkozni az árfolyamkockázat körében, csak a jogegységi panaszeljárásban meghozott és azzal harmonizáló kúriai döntések alkalmazhatóak. Így az alperes által hivatkozott kúriai döntéseket a másodfokú bíróságnak már nem kell figyelembe vennie, miután az alperessel szemben azonos tényállás mellett az alperes szerződéséhez kapcsolódó és tartalmában az alperesi hivatkozásokat a jelen perben is megtalálható hivatkozások alapján tekinti a Kúria Jpe.I.60.015/2021/15. határozata mellett tisztességtelennek.

A másodokú bíróság döntése és jogi indokai

- [12] A fellebbezés alaptalan.
- [13] A másodfokú bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy az alperes fellebbezése nem érintette az elsőfokú bíróság részítéletét, amellyel a felperesek elsődleges kereseti kérelmét elutasította, ezért ez az ítéleti rendelkezés a fellebbezési határidő elteltével jogerőre emelkedett, azt a másodfokú felülbírálat nem érinti.
- [14] Az elsőfokú közbenső ítéletet illetően a másodfokú bíróság teljes egészében egyetért az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással, az annak alapján meghozott döntéssel és túlnyomórészt annak jogi indokaival is.
- [15] A felperesi ellenkérelemben foglaltak ellenére a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes fellebbezése érdemben felülbírálható, hiánypótlásra nem volt szükség, illetve annak visszautasítása sem indokolt. Annyiban helytálló a felperesek fellebbezési ellenkérelme, hogy az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletet hozott és az alperes fellebbezése kifejezetten nem jelöli meg, hogy a fellebbezése a közbenső ítélet ellen irányul, ugyanakkor a fellebbezés tartalmából kétséget kizáróan megállapítható, hogy a fellebbezés a másodlagos kereset jogalapjának elbírálására – közbenső ítéletre – vonatkozik.
- [16] Ezt követően a másodfokú bíróságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy megalapozott-e az alperesnek az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére történt hivatkozása, és ebből következően indokolt-e a másodlagos keresetet illetően a per megszüntetése a DH2. törvény

37. § (1) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a másodlagos kereset eleget tesz a DH2. törvény 37. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A felperesek a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozóan olyan tartalmú elszámolást terjesztettek elő, amelyben megjelölték az általuk a kölcsönszerződésre megfizetett összeget, valamint az alperes által nyújtott összeget és a kettő különbözetének visszafizetésére kérték kötelezni az alperest. Az, hogy a felperesek ezen kérelme megalapozott-e, az általuk megjelölt elszámolás helyes-e, az érvénytelenség jogkövetkezményei alkalmazása körében a per érdemére tartozik, de az, hogy a felperesek olyan módját tartják helyesnek az elszámolásnak, amellyel az alperes nem ért egyet, nem ad alapot annak megállapítására, hogy a felperesek nem tettek eleget a DH2. törvény 37. § (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért a másodlagos keresetet illetően a per megszüntetésének nem volt helye.

- [17] A másodlagos keresetet illetően az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek szerződése devizaalapú szerződés, miután az alperes a devizában nyilvántartott kölcsön folyósítását forintban vállalta, ezért a devizaalapú szerződésekkel szemben támasztott követelményeknek a szerződésnek meg kellett felelnie, az alperesnek a felpereseket mint fogyasztókat tájékoztatnia kellett volna az árfolyamkockázat mibenlétéről és annak veszélyeiről, függetlenül attól, hogy a szerződéskötés időpontjában hatályos r.Hpt. ilyen kötelezettséget kifejezetten az alperes terhére nem állapított meg.

Annyiban helytálló az alperes fellebbezési hivatkozása, hogy a szerződéskötés időpontjában hatályos r.Ptk. a tisztességtelen feltétel megtámadására adott lehetőséget, ugyanakkor a felperesek az elsőfokú eljárásban, illetőleg a fellebbezési ellenkérelmükben is megalapozottan hivatkoztak az uniós jog közvetlen alkalmazása követelményére, az alperes tájékoztatási kötelezettsége ebből közvetlenül levezethető az r.Ptk. 209. § (4) bekezdése alkalmazása nélkül.

Magyarország európai uniós csatlakozását – 2004. május 1. napját – követően a 93/13/EGK. irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) közvetlenül alkalmazandó, miként az a Kúria Gfv.VI.30.028/2021/4. számú határozatából is következik, ezért az r.Ptk. szerződéskötés időpontjában hatályos szabályozásával – amely a felperesek számára csupán megtámadási jogot biztosított – az irányelv azon rendelkezéséből kell kiindulni, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint a tisztességtelen feltétel nem jelent kötelezettséget a fogyasztó számára, ez pedig az érvénytelenség r.Ptk-ban alkalmazott fajtái közül nem a megtámadhatóságnak, hanem a semmisségnek felel meg, amelyre a r.Ptk. 234. § (1) bekezdése alapján határidő nélkül lehet hivatkozni.

- [18] Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor érdemben vizsgálta azt, hogy az alperes által nyújtott tájékoztatás az árfolyamkockázatról világos és érthető volt-e, megfelelt-e a tisztességes tájékoztatás követelményeinek, vagy annak elégtelen volta miatt az egész szerződés tisztességtelennek és ezért érvénytelennek minősül.

Az elsőfokú bíróság az elsőfokú ítéletben kifejtett indokok alapján e körben érdemben is helytálló döntést hozott, indokaival a másodfokú bíróság is mindenben egyetért, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.117/2021/7. számú közbenső ítéletével az alperes ugyanezen tartalmú kölcsönszerződését illetően ugyancsak azt állapította meg, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen, illetve az elsőfokú bíróság döntése a Kúria Jogegységi Panasztanácsának időközben meghozott Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozata [34] bekezdésében foglalt követelményekre figyelemmel is megalapozott.

A másodfokú bíróság a fenti indokolással az elsőfokú rész-közbenső ítéletet nem fellebbezett

részében nem érintette, míg fellebbezett részében a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Záró rész

- [19] Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a fellebbezési eljárásban felmerült költségeit viselni tartozik, míg a felperesek a fellebbezési eljárásban perköltség igényt nem érvényesítettek, ezért arról a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

Zalaegerszeg, 2022. április 7.

Dr. Bányai Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sifter Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Csejtei Péter s.k.
bíró